

ville medføre en Nedgang af 5,700,000 Kr. Men der er dog ikke nogen principiel Forskel, paa alle de principielle Punkter ere vi i Virkeligheden fulgtes ad. Jeg har kun ment at ville stille mig saaledes, at der var Udsigt til, at mine Forslag kunde faa Tilslutning hos Tingets Flertal. Det er de Forslag, som vi tidligere i det hele og store have sluttet os til. Socialdemokraterne have ment at burde gaa videre og yderligere stryge en Del Finanstoldsatsen. Jeg skulde meget ønske, at der var Udsigt til at faa dem gennemførte, og i saa Fald skulde jeg meget gerne stemme for dem. Det har ogsaa været mig en Glæde at se, at Socialdemokratiet med Kraft og Myndighed har tilbagevist enhver Tanke om at være beskyttelsesvenlig. Da vi havde denne Sag til 1ste Behandling, søgte Finansministeren, om jeg saa maa sige, at faa Socialdemokraterne ind i den Fælde; men Socialdemokraterne have vist, at de med Rolighed kunde gaa derhen, hvor Finansministeren vilde have dem hen, fordi de have vist, at de i Virkeligheden staa lige saa frisindede som vi andre i Toldspørgsmaalet.

Jeg skal nu slutte med at sige, at den nuværende Toldlov er, som vi alle vide, 43 Aar gammel, og det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) manede os i stærke Ord til at stemme for de foreliggende Ændringsforslag i Kraft af, at denne Lov var saa gammel, og alle de Indvendinger, der kunde gøres imod den. Jeg skal dertil sige, at for mig staar det saaledes, at naar Loven er 43 Aar gammel, og naar vi Gang efter Gang have gjort Forsøg paa at forbedre den uden Held, saa skulde den Lov, som vi nu skulle vedtage, og som vil komme til at gælde en Menneskealder eller mere, gerne være saaledes, at vi kunne være den bekendt overfor vore Efterkommere, det skulde da være en Lov, der var saa god som muligt. Have vi ventet i 43 Aar, lad os saa hellere vente i et Par Aar til, indtil vi maaske faa en Finansminister, der vil forelægge en virkelig frisindet Toldlov, det varer forhaabentlig ikke saa længe. Jeg skal dernæst sige, at jeg har haft et levende Indtryk under Udvalgsforhandlingerne af, at det for Udvalget kom mere an paa, at det blev den nuværende Finansminister, der gennemførte denne Toldlov, end at Toldloven blev saa god som mulig.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Madsen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, anførte noget af en Tale, jeg havde holdt i 1897 om Toldloven, da den var til Forhandling her. Det er ganske rigtigt, at jeg havde det Syn paa Toldloven den Gang, og jeg har ikke forandret mit Syn paa den. Men det ærede Medlem maa jo vide, at til Trods for disse Udtalelser stemte jeg for det Forslag, der blev sendt her fra dette Ting (*Rørdam*: Det gjorde jeg ogsaa). Det ærede Medlem siger nu, at det gjorde han ogsaa; ja, saa maa det ærede Medlem jo ogsaa have forandret sit Syn paa Sagen. Jeg maa tilstaa, at jeg har ogsaa mange Ønsker nu, som jeg ikke har faaet fremmede. Men jeg anser alligevel det foreliggende Forslag for et stort Fremskridt fra det nuværende. Naar vi i 43 Aar have været ude i Dødvande og ingen Vegne kunnet komme, mener jeg, at naar der kommer et Forslag, der dog maa siges at være et betydeligt Fremskridt, vil det være rigtigt at modtage det for at komme ud over Dødvandet. Hvis jeg stillede mig paa det Standpunkt, som det ærede Medlem indtager, tror jeg, man vilde blive ved at staa i Stampe og ingen Vegne komme. Det foreliggende Forslag vil bringe Beparelser for mange smaa Hjem rundt i vort Samfund. Det er Grunden til, at jeg har indtaget dette Standpunkt. Men jeg skal for øvrigt indrømme, at der er mange af det ærede Medlems Ændringsforslag, som jeg synes ere større Fremskridt end det forelagte Forslags.

Det blev ogsaa udtalt af den ærede Ordfører, at han havde adskillige Ønsker, og han udtalte paa hele Venstrereformpartiets Vegne, at de havde adskillig mere vidtgaaende Ønsker, men at de havde maattet renoncere paa at faa dem realiserede.

Rørdam: Jeg vil sige til den sidste ærede Taler, han glemmer stadig, at ved den Toldlov, som han og jeg i sin Tid stemte for, var der en Højreregering, medens vi nu have en Venstreregering, og man skulde dog være et Skridt videre under en Venstreregering og kunne opnaa noget mere under den (*Chr. Rasmussen*: Nej!). Det ærede Medlem siger Nej. Ja, jeg tror heller ikke, vi ere komne længere.

Fraenkel: Inden jeg slaar ind paa den Vej, jeg agter at følge i mine Udtalelser, vil jeg knytte et Par Bemærkninger til Udtalelser, som ere faldne i